

Jeden mladík na pretekoch púšťou zablúdil medzi dunami a skalami a stratil orientáciu, ale nie ducha a odvážne vykročil. Po niekoľkých hodinách neistého blúdenia pod žeravým slnkom sa prihlásilo vyschnuté hrdlo a páľčivý smäd. Opustili ho sily aj odvaha.

Vyčerpaný sa schúlil pod skalu, kde sa zbiehalo niekoľko ciest, ktoré sa zdanlivo strácali v ničom. "Vodu!" šepkal slabým hlasom.

Šiel okolo lekár, ktorý sa preslávil veľkými objavmi. Keď ho zbadal, začal ho poučat': "Chlapče, nezabúdaj, že tvoj organizmus potrebuje denne aspoň dva litre vody. To ťa zachráni. A nie to protivné svinstvo, čo stále pijete."

Po ňom tade prechádzal vedec a láskavo mladíkovi vysvetlil, že H₂O je zázrak molekúl, ktoré sa spájajú a tak vytvárajú veľmi užitočný prvok.

Po ďalšej ceste prišiel kňaz začal mladíkovi kázať o tom, že jeho túžba je oprávnená a že voda, po ktorej túži, by mu mala pripomenúť čosi omnoho vznešenejšie. A objavil sa tu aj opilec s fľaškou alkoholu a posmešne ho uisťoval, že pijatika je lepšia ako voda.

Všetci prichádzali a odchádzali na prepycho-vých autách v oblakoch prachu.

A mladík tu, na križovatke, ležal na rozpálenom piesku a stále slabším hlasom volal: „Vodu!"

Bezútešnú jednotvárnosť nekonečných pustých ciest v Južnej Amerike prerušujú kopy kameňov nazývané „ceferinos". Na každej tejto hromade je fľaša vody.

Fľaše tu nechávajú vodiči kamiónov, ktorí tak pripomínajú jednu udalosť. Raz v týchto pustých krajinách zablúdila matka so svojím malým dieťaťom. Dieťa umieralo od smädu a matka ho napojila svojou krvou.

Vodič ich tu našiel, dieťa zachránil, ale matka bola mŕtva.

Mladík

Napísal Administrator
Pondelok, 29 December 2008 13:36

Kto stavia „ceferinos" na cestách, po ktorých dnes chodia mladí?